

at beskæftige sig personligt med hunde efter den foreslåede § 12 a, stk. 1, nr. 1-4, som affattet i forslaget § 1, nr. 6, overlader en hund i den pågældendes vare-tægt.

Til nr. 6

Til § 12 a

Med den foreslåede bestemmelse i stk. 1 vil personer, der har anvendt en hund til angreb på eller som trussel mod mennesker eller dyr, ved dom for et strafbart forhold for bestandig eller for at nærmere angivet tidsrum kunne frakendes retten til at beskæftige sig personligt med hunde. Det samme gælder den, der har undladt at holde sin hund tilbage, da vedkommende bemærkede, at hunden overfaldt mennesker eller dyr, eller den, der som ejer eller besidder har ladet en hund deltage i en hundekamp eller har afholdt hundekampe.

Begrundelsen for at foreslå en sådan bestemmelse er, at personer, der har anvendt en hund på en af ovennævnte måder, ikke fremover f.eks. bør kunne anskaffe sig en hund med henblik på eventuelt at anvende denne hund på samme måde. Med udtrykket »beskæftige sig personligt« sigtes bl.a. til, at personen ikke skal kunne eje, besidde eller passe hunde.

I stk. 2 reguleres adgangen til at generhverve retten til at have med hunde at gøre inden frakendelsestidens udløb. Er retten til at beskæftige sig personligt med hunde frakendt en person for længere tid end 5 år, kan spørgsmålet om generhvervelse, der efter straffelovens § 78, stk. 3, indbringes af anklagemyndigheden på begæring af den, der er frakendt retten, tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Generhvervelse kan kun finde sted, når ganske særlige omstændigheder foreligger, og har vedkommende tidligere været frakendt retten til at beskæftige sig personligt med hunde efter bestemmelsens stk. 1, kan generhvervelse inden frakendelsestidens udløb kun ske ganske undtagelsesvis.

Retten til at beskæftige sig professionelt med hunde vil i øvrigt efter omstændighederne tillige kunne frakendes den pågældende i medfør af straffelovens § 79. Betingelserne for at anvende straffelovens § 79 er imidlertid strengere, end det er tilfældet efter den i

hundeloven foreslåede bestemmelse, idet anvendelsen af straffelovens § 79 forudsætter, at vedkommende dømmes for et strafbart forhold, der begrundes en »nærliggende fare for misbrug af stillingen«, og at der endvidere er »særlige omstændigheder, der taler for frakendelsen.

Er betingelserne for frakendelse efter straffelovens § 79 opfyldt, bør denne bestemmelse fortsat bringes i anvendelse.

Til § 12 b

I § 12 b foreslås det, at kollektive enheder (selskaber, anpartsselskaber, andelsselskaber og lignende) kan pålægges strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Til § 12 c

I § 12 c foreslås det, at refusion af omkostninger afholdt af politiet i medfør af § 1, stk. 3, § 6, stk. 5, § 6 a, stk. 3, og § 6 b, stk. 4, tillægges udpantningsret.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2003. Der vil inden denne dato blive udsendt en cirkulæreskrivelse til politiet om de praktiske spørgsmål, som loven rejser, herunder hvem der skal fungere som hundesagkyndig.

Er der efter de hidtil gældende bestemmelser meddelt pålæg efter lovens § 6, stk. 2, kan overtrædelse af et sådant pålæg medføre aflivning efter § 6, stk. 4, som affattet i forslaget § 1, nr. 2.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne, men ved kongelig anordning skal kunne sættes i kraft dér med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Det bemærkes i den forbindelse, at hundeloven ikke gælder for Færøerne, men ved kongelig anordning kan sættes i kraft dér. Dette er dog ikke sket.

Hundeloven gælder endvidere ikke for Grønland. Med virkning fra 1. januar 1999 er kompetencen til at fastsætte regler om hunde og dyreværn på Grønland overført til Grønlands hjemmestyre.